

متن پرسش

باسلام چندی پیش از حضرتعالی سوالی پرسیدم که به علت جواب خصوصی شماره نداشت سوال و جواب این بود: {باعرض سلام در روایتی خواندم که کسی که برای کسب روزی خود و خانواده اش مسافرت کند روز قیامت در سایه عرش خداست بنده جوانی هستم که تازه ازدواج کردم و مهندس هستم بخاطر اینکه در اجتماع نمی توانستم حلال و بی غل و غش کار کنم و یا مجبور بودم که وقت بیشتری را به کار اختصاص دهم و به مطالعات نمی رسیدم کاری دولتی را انتخاب کردم که بیش از صد کیلومتر با محل زندگی ام فاصله دارد و هرروز این مسیر را در طول سه ساعت رفت و آمد دارم (البته این مدت را به گوش دادن سخنرانی می گذارم و توجهی به مسیر ندارم) علاوه بر این مسایل همسرم واقعا توان زندگی در آن شهر را ندارد و بنده نمی توانم که مکان زندگی ام را تغییر دهم نیت اینهمه تلاش و خستگی من در همه حال رضای خدا بوده اما گاهی افکاری که به ذهن من خطور می کند که اینها خستگی کمال ساز نیست و سختی کمال سوزند و تو باید زندگی ات را به محل کارت ببری هرچند که همسرت راضی نباشد و مدام این فکر اذیت می کند که تو هیچ اجری در نزد خدا نداری لطفا مرا راهنمایی کنید و این سوال مرا در سایتتان قرار ندهید باتشکر جواب استاد: باسمه تعالی؛ علیکم السلام: (برای خودش) اگر با این کار فضای بندگی برای خودتان و همسرتان فراهم می شود امید داشته باشید که إن شاء الله مورد رضایت خدا است، در ضمن از خدا بخواهید که هرطور مصلحت می داند فاصله ی بین کار و محل زندگی تان را کوتاه کند. موفق باشید { در همین رابطه میخواستم بدانم آیا این مسافرت همه روزه من شامل حدیث ابتدایی میشود؟ ثانیاً اینکه اگر از خدا خواستیم و تغییری صورت نگرفت میتوان نتیجه گرفت که مصلحت و رضای خدا در این است که من اینگونه کارکنم؟ ثالثاً اینکه اگر بنده این کار را رها کنم با این عقیده که روزی من ثابت است و دنبال کاری راحت تر بروم کاری درست انجام داده ام یا نه؟ ضمن عرض تشکر از شما خواهشمندم جواب این سوال را هم خصوصی به بنده بدهید

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: با توجه به این که شما تلاش می کنید که یک خانواده را اداره کنید إن شاء الله مأجور هستید. شما دعا کنید و راضی به آن باشید که پیش می آید حتی اگر تغییری حاصل نشد شما دعای خود را انجام داده اید. فکر نمی کنم اجازه داشته باشیم بی دلیل محل درآمد خود را رها کنیم. موفق باشید